

KirkeBladet

Nr. 2 • Maj/Juni/Juli 2006 • 18. årgang

Skellerup og Ellinge sogne

Omkring Sankt Hans

Johannes Døberen var i middelalderen sikkert den bedst kendte og mest elskede af alle helgener ikke blot i Danmark – hvor han oftest kaldtes Sankt Hans – men i hele Europa.

Johannes Døberens navn er først og fremmest knyttet til midsummerdagen den 24. juli, der siges at være hans fødselsdag.

Hvilken dag Johannes Døberen er født, ved man naturligvis ikke. Men da det i evangeliet (Luk. 1,26) siges, at han er født et halvt år før Jesus, og da denne sidstes fødselsdag er fastsat til den 24. december, siges Johannes Døberen at være født den 24. juni.

Jesu fødselsdag var i oldkirken fastsat til den 6. januar, men blev i året 388 flyttet til den 24. december. Det skyldtes, at der omkring den sidstnævnte dag de fleste steder fejredes en hedensk fest. For ikke med kort mellemrum at få to konkurrerende festdage, fandt kirken det hensigtsmæssigt kun at have én, der derved kunne få et kristent præg.

Mens det lykkedes at gøre vintersolhvervsfesten til en kristen fest, mislykkedes det totalt med midsummerfesten. En fest for Johannes Døberens fødsel slog aldrig an, selv om dagen blev gjort til officiel helligdag med deraf følgende tvungen kirkegang. Man bevarede de gamle skikke, der havde været fulgt gennem århundreder, og de havde absolut intet kristent præg.

Allerede i oldtiden fejredes midsummerdagen både her og i udlandet. Det mest karakteristiske ved den var, at der aftenen forud tændtes bål på alle høje uden for landsbyen. Denne bålbrænding er måske den allerældste form for gudsdyrkelse og et tegn på en tidligere ilddyrkelse. Ilden var menneskets ven. Den holdt

vilde dyr og fjender borte, den gav lys i mørket og varme i kulden. Desuden var det gammel folketro, at ild virkede rensende. Denne opfattelse faldt godt i tråd med den romersk-katolske kirkes lære om skærsilden, som de døde må passere inden dommen. Den græsk-ortodokse kirke og den lutherske kirke anerkender ikke dogmet om skærsilden.

Nogle steder i Danmark brændtes der i ældre tid også bål på andre helligaftener, således aftenen før Valborgdag (1. maj). Det var bl.a. tilfældet i egnen mellem Vejle og Mariager fjorde, i den sydligste del af Himmerland og helt ind forbi Viborg til de sydligste egne af Fjends herred, derefter sydpå over heden, forbi Silkeborg og indtil Vejleegnen, til egnen omkring Sønder Omme samt på øerne Samsø og Tunø. I det nordlige Tyskland brændes bål på Valborgaften («Hexenfeuer»), ligeledes i den nordvestlige del af Böhmen samt det skotske højland.

Valborg (Walburga) var en engelsk kristen kongedatter (d. 779), der blev abbedisse for klosteret i Bischofsheim og senere for benediktinerklosteret Heidenheim i Franken. Hendes morbrøder var den hellige Bonifacius (d. 755), Tysklands apostel, der blev ærkebiskop i Mainz, og som sammen med Valborgs to brødre, Willibald og Wunibald, virkede for kristendommens indførelse. Hun siges at have udført flere mirakler og blev efter sin død helgenkåret.

Udflugt for sognenes ældre

Som tidligere år indbyder menighedsrådene i Skellerup-Ellinge sogne til den årlige sommerudflugt.

Udflugtsmål: Veng klosterkirke og Den gamle by i Århus

Program: Kort ophold ved rasteplassen v. Løsning
Besøg i Veng Klosterkirke (guide)
Frokost på Veng Klosterkro
Besøg i Den gamle By, eftermiddagskaffe i Simonsens Have

Tidspunkt : Torsdag d. 1. juni 2006
Afgang fra Skellerup kirke kl. 8.00
Afgang fra Ellinge kirke kl. 8.15

Arrangører: Nørkledamerne

Tilmelding: Nedenstående kupon *sendes eller afleveres* til Inger Fredslund Hansen, Kirkeballe 2B, Ellinge, 5540 Ullerslev, eller til Skellerup Præstegård, 5540 Ullerslev, *senest 22. maj*

Turen er gratis bortset fra drikkevarer til frokosten og udgift til kaffen

Klip her -----

Navn _____ Antal _____

Står på i Skellerup _____

Står på i Ellinge _____

Sæt venligst X

Information om det sociale tolkeprojekt

Det sociale tolkeprojekt bevilger tolkning på områder, hvor der ikke allerede er offentlig betalt tolkebistand.

Tolkningen bevilges til hørehæmmede, døvblevne døve og døvblinde og er gratis for denne målgruppe.

Der er ingen aldersgrænse og ingen brugerbetaling.

Eksempler på tolkebistand kunne være:

Sociale aktiviteter:

- private begivenheder
- møder i bestyrelser og foreninger
- idrætsaktiviteter
- deltagelse i dagcenter aktiviteter eller andre aktiviteter for ældre

Aktiviteter i forbindelse med arbejde:

- møder i fagligt regi
- jobsamtaler
- sociale aktiviteter udenfor arbejdstid

Kulturelle aktiviteter

- rundvisning på museer
- foredrag

Andet

- økonomisk rådgivning
- køb/salg af ejendom, lejlighed, bil el. lign.

Henvendelse rettes til:

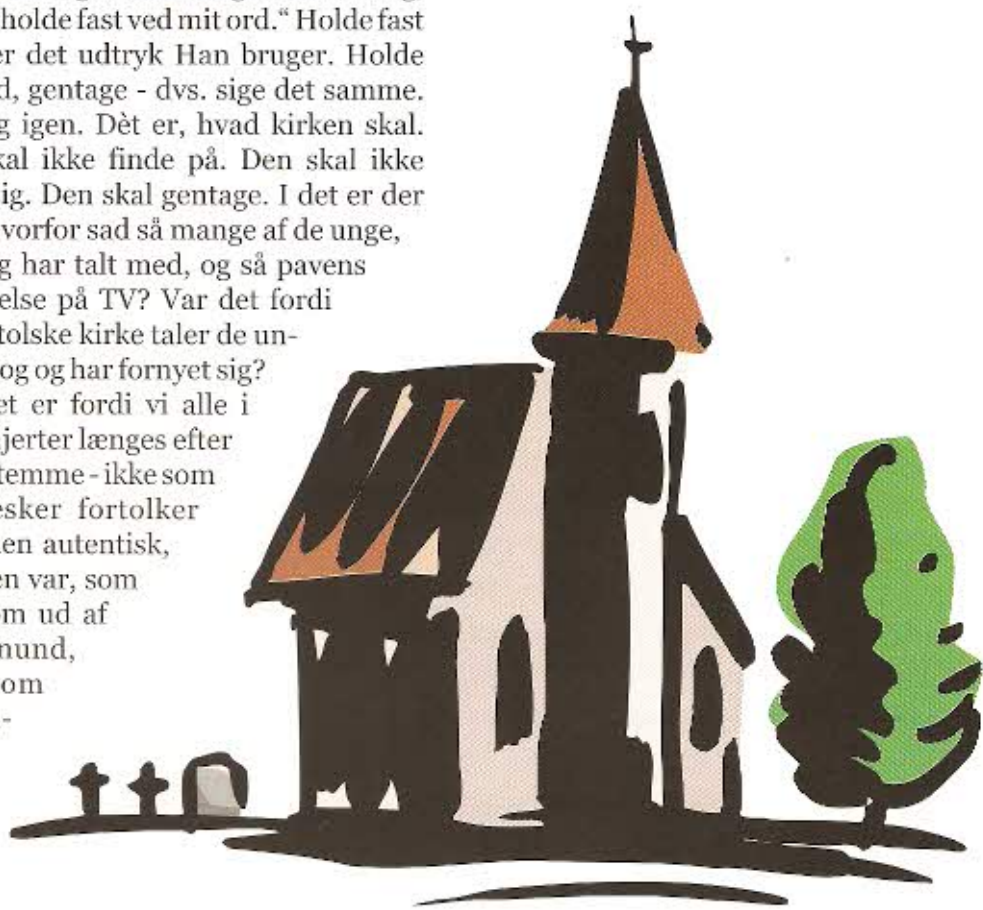
Landsforeningen
for Bedre Hørelse
Kløverprisvej 10B
2650 Hvidovre
Telefon: 36388576
e-mail:
tolkeformidling@lbh.dk

Uddrag af prædiken til Pinsedag

Nu er kirken jo blevet gammel. Det er efterhånden en olding vi fejrer, når vi fejrer kirkens fødselsdag i pinsen. Derfor er der også mange, der siger, at kirken må forynges. Kirken må forny sig. Præsterne forstår ikke de unge, hed det forleden dag i flere aviser, og derfor kan de ikke tale til dem. Det er sikkert rigtigt, at mange præster ikke forstår de unge. Men spørgsmålet er, om det er nødvendigt for at være kirke for dem. Det tror jeg ikke. I dag siger Jesus i begyndelsen af sin tale, hvad der skal til for at være kirke. Han siger: „Om nogen elsker mig, vil han holde fast ved mit ord.“ Holde fast ved - er det udtryk Han bruger. Holde fast ved, gentage - dvs. sige det samme. Igen og igen. Det er, hvad kirken skal. Den skal ikke finde på. Den skal ikke forny sig. Den skal gentage. I det er der fred. Hvorfor sad så mange af de unge, som jeg har talt med, og så pavens begravelse på TV? Var det fordi den katolske kirke taler de unges sprog og har fornyet sig? Nej, det er fordi vi alle i vores hjerter længes efter Guds stemme - ikke som mennesker fortolker den, men autentisk, som den var, som den kom ud af Jesu mund, og som Helligånden fører gennem ver-

den. Vi længes efter det, som var. Vi længes efter at høre Guds kærlighed og nåde sagt til os med de gamle ord. Og det ved unge godt, at det sker ikke i diskoteksrøg og høj musik. Det sker i bøn og lovsang - så fremmed den kan synes. Giv os Gud mod til at holde fast ved Dit ord, ikke finde på, men med Helligånden at gentage: Det gælder for mig og min næste. Amen.

Lone Wellner Jensen

Fon

I de fleste kirker er døbefonten anbragt langt fremme i rummet, men sådan har det ikke altid været. Da de første stenkirker blev bygget, anbragte man døbefonten lige inden for døren. Det havde en ganske særlig grund. De udøbte hørte ikke hjemme i kirken. Ind i kirkens rum kunne man først komme, når man var døbt. For netop gennem dåben blev man revet ud af det ondes magt og sat ind i Guds verden. Det gamle menneske skulle druknes, og et helt nyt menneske skulle blive til, før man kunne få kirkens velsignelse til sit liv. Det gjaldt også, selv om det var et lille spædbarn, der var tale om. Derfor var døbefonten formet som et stort kar, hvor barnet kunne sænkes ned i vandet. Ved at neddykke barnet blev det tydeligt, at det gamle var skyllet væk, og noget helt nyt var blevet til. Det var altså en kamp på liv og død, der foregik, når et lille barn blev døbt. Det foregik ved døbefonten, og måske derfor var der ofte gengivet løver i fontens udsmykning.

Løven og kampen hørte sammen fra gammel tid. Allerede længe før kristendommens tid gav man løven denne betydning. Og i Bibelen tales der mange steder om løver i forbindelse

Dåben findes overalt i de kristne kirker, selv om dåben symboliserer renselse, død og genfødsel. Hæng er, at den sker i Jesus navn. Barnedåben blev først brugt omkring år 200.

Fonten

Dåben findes overalt i de kristne kirker, selv om forståelsen af den er forskellig. Vandet i dåben symboliserer renselse, død og genfødsel. Det særlige ved dåben i kristen sammenhæng er, at den sker i Jesus navn. Barsedåben blev almindelig i de kristne menigheder fra omkring år 200.

nten

om forståelsen af den er forskellig. Vandet i sel. Det særlige ved dåben i kristen sammen- n blev almindelig i de kristne menigheder fra

med kampen mellem det gode og det onde, mellem Gud og Djævelen. Ganske vist er den store stærke løve ikke nem at blive klog på. Snart kæmper løven mod Gud, snart kæmper den sammen med Gud mod det onde. Men på døbefonten synes løverne at slå ring om det, der foregår. De sikrer, at Guds fjender ikke hindrer det lille nye menneske i at blive kristent.

I Kolt kirke er der fire løver, som omkredser det store vandkar, der er hugget ud i stenen. Over karret er der stillet et dåbsfad til den lille smule vand, præsten i vore dage bruger ved dåben. Det er længe siden, der sidst var vand i selve karret. Men løverne er der stadig, som de var der helt tilbage i 1100-årene, da døbefonten blev hugget. De har parvis et fælles hoved, der springer frem af stenen og er formet som et menneskehoved med et todelt skæg.

Som i de fleste andre kirker står fonten i Kolt langt fremme i rummet. Der blev den anbragt, da kirken efter reformationen skulle have stole, så menigheden kunne sidde ned og høre præstens prædiken.

Fra menighedsrådene

SKELLERUP

Som omtalt i sidste nr. af KirkeBladet så står Skellerup kirke foran en renovering. Et utroligt spændende projekt, som har bragt menighedsrådet på interessante ekskursioner til forskellige nyrenoverede kirker på Fyn og i Jylland. Vi har ialt fået fremvist otte kirker, som alle har gennemgået større eller mindre renoveringer. Vi har fået fortalt og vist. Vi er blevet beriget med mange forskellige indtryk og nuancer – afhængig af hvilken arkitekt man har valgt. I den kommende tid vil menighedsrådet invitere udvalgte arkitekter til dialog omkring vore ønsker for renoveringen.

Vi glæder os meget til, at vi løbende kan informere om planerne for renoveringen samt tidsplan.

*Næstformand
Jane Ottosen*

ELLINGE

Knæfaldet

Kirkens knæfald er blevet slidt, så det virker »hårdt« og »skarpt« at ligge på. Menighedsrådet har derfor besluttet at forny polstringen.

Da det kan blive vanskeligt at ramme den nuværende farve, vælger vi en lidt mørkere blå, der harmonerer med farverne i altertavlen.

Det skal tilføjes, at knæfaldet ikke blev berørt ved restaureringen af kirken i 1993, idet polstringen på det tidspunkt ikke trængte til udskiftning.

Vi påtænker, at arbejdet kan udføres indenfor det næste halve år.

Ordensregler for kirkegården

Det er blevet pålagt menighedsrådet at opstille ordensregler for kirkegården. Disse vil komme op på et skilt ved indgangen i løbet af sommeren.

Graverhuset

Efter det sidste tilsyn vedrørende graverhuset er dette nu helt færdigt. Selvom det for længst er taget i brug, skulle det gennemgås for eventuelle fejl og mangler efter et år (dette står arkitekten for). Det viste sig kun at være småting, som nu er udbedret.

Vi er i menighedsrådet glade for at kunne tilbyde vores graver arbejdsforhold, der ikke strider imod de arbejdsretslige regler.

*Formand
Inger Bomann
Kildegaard*

